

[Albrechtsen]

on, kan Danmark ved at påberåbe sig en paragraf forhindre det.«

Havde mindretallet dengang ret, hr. udenrigsminister?

Statsministeren (Ellemann-Jensen, fg.):

Nej, det havde mindretallet ikke. I sit spørgsmål henviser hr. Albrechtsen til Romtraktatens artikel 236, og den er ganske klar. Den foreskriver, at der skal være enstemmighed, for at traktaten kan ændres, og jeg er sikker på, at det var noget, der stod klart for alle, da man i 1972 stemte, ligesom det også er noget, der står klart for alle i dag, hvor vi skal til at stemme om EF-pakken, at efter artikel 236 skal der være enstemmighed, for at traktaten kan ændres.

Så vil jeg da gerne sige, når nu hr. Albrechtsen stiller sit spørgsmål, som han gør, at når regeringen anbefaler et ja til EF-pakken, er der flere grunde til det.

For det første, at Danmark vil have en stor fordel af, at EF-pakken bliver gennemført. Det er noget, som først og fremmest gælder afsnittet om det indre marked, men det gælder også mange andre ting i pakken, f.eks. afsnittet om forskning og teknologi.

For det andet, at de bekymringer, som man i Danmark kunne nære med hensyn til arbejdsmiljø og det ydre miljø, fuldt ud er tilgodeset i teksten, som den foreligger nu, og det er en ganske stor landvinding for Danmark, som jo gennem en årrække har kæmpet netop for de synspunkter.

Det tredje, jeg vil nævne, er, at EFs institutionelle opbygning slet ikke bliver ændret. Kompetencefordelingen mellem Ministerråd, Kommission og Parlament bliver fastholdt.

Af de tre punkter, jeg har draget frem her, fremgår det klart, at EF-pakken ligger inden for rammerne af de dagsordener, folketinget har vedtaget i de sidste par år om vor deltagelse i EF-samarbejdet. På den baggrund, er det underligt, at der ikke har kunnet konstateres et flertal for pakken i folketinget, og det er på den baggrund, vore partnere i EF vil tolke et dansk nej . . .

Formanden:

Taletiden er udløbet!

Statsministeren (Ellemann-Jensen, fg.):

. . . som et nej til fortsat deltagelse i EF-samarbejdet.

Albrechtsen (VS):

Nu holdt udenrigsministren en lang tale om indholdet i EF-pakken, og det synes jeg i og for sig også er det, vi skal diskutere i denne kampagne. Statsministeren var i går på retræte i spørgsmålet om, hvorvidt dette skulle dreje sig om EF-medlemskabet, og jeg fortolker faktisk udenrigsministerens svar på den måde, at han nu også erkender, at man må holde op med både at blæse og have mel i munden. Man kan ikke på én gang hævde, at Danmark bliver smidt ud af EF, og at Danmark reelt har ret til at sige nej. Jeg forstår udenrigsministerens svar sådan, at regeringen nu har erkendt, at Danmark også reelt har retten til at sige nej, og at det, som diskussionen nu skal dreje sig om – sådan fortolkede jeg også udenrigsministerens svar – er selve indholdet i pakken. Det er vi så helt uenige om, men det er en anden sag, og det er så det, vi kan gå over til at diskutere.

Men jeg vil godt have udenrigsministeren til at bekræfte, at jeg har forstået hans svar rigtigt, at nu har man koblet sig fra denne skrækkampagne og erkendt, at Danmark har retten til at sige nej, sådan som tilhængerne også lovede i sin tid, da de førte Danmark ind i EF.

Statsministeren (Ellemann-Jensen, fg.):

Nej, hr. Albrechtsen fortolker mit svar forkert, for det er fuldstændig rigtigt, at vi har ret til at sige nej, og hvis vi siger nej, er der ingen, der i den nuværende traktat kan gennemføre ændringer, da det forudsætter enstemmighed. Men hvordan vil et dansk nej blive fortolket af de andre? Det er det, der er kernepunktet, og dér er det tydeligt, at et dansk nej vil blive fortolket af de andre som et nej til fortsat dansk deltagelse i EF-samarbejdet. Det er noget, som følger af det, jeg var inde på i første omgang i mit svar til hr. Albrechtsen, nemlig dette, at vi har opnået, hvad vi ville, og at EF-pakken klart ligger inden for de af folketinget udstukne retningslinjer for dansk deltagelse i EF-samarbejdet. Men derudover er det noget, som klart fremgår af udtalelser fra en række medlemslandes udenrigsministre, og jeg kan endvidere henviser til den internationale presse, som på klar